РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
„СВОБОДА“
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ“
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба висилати на адресу „SVOBODA“.

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 Grand St., Jersey City, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза — "SVOBODA" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., второк 18-го мая 1915. Ч. 57. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, May 18, 1915. N. 57.

АВСТРІЙСЬКІ ВІЙСКА ПІД БРАМАМИ ПЕРЕМИШЛЯ.

Ярослав, Добромиль, Старий Самбір і Борислав в руках Австрійців.

Число полонених Москалів зросло понад 200.000.

Війна Австрії з Італією є неминуча.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

МОСКАЛЇ СТРАТИЛИ ОКОЛО 200.000 ПОЛОНЕНИХ. ПОНАД 100 ГАРМАТ І 350 МАШИНОВИХ КАРАБІНІВ.

БЕРЛІН (через Лондон). 15. мая. — **Москалї в Галичинї і в полудневій російській Польщі утікають на цілій лінії дальше. Австрійські і німецькі війска наступають на них з неймовірною скоростю. Попередні величезні страти російської армії в Галичинї стають ся з кождою хвилею чимраз більші. Число Москалів, полонених в Галичинї в битвах від дня 2. мая, доходить вже 200.000. Крім сего здобуто понад 100 гармат, 350 машинових карабінів і незвичайно великі засоби ріжних воєнних матеріялів.**

МОСКАЛЇ УТІКАЮТЬ В НАПРЯМІ СЯНУ І ВИСЛИ.

ВІДЕНЬ (через Амстердам). 15 мая. — Утеча Москалів в полудневій Польщі і в середущій Галичинї триває без впину дальше. Урядово оголошений звіт австрійського ґенерального штабу звучить:

„З причини відвороту Москалів знад ріки Ніди (в полуднеій російській Польщі), захитала ся російська боєва лінія дальше на північ над рікою Пілїцою. Неприятель розпочав скорий відворот в напрямі до ріки Висли. Німецькі і австрійські війска під командою ґенералів Данкля і Войріха заняли вже Нове Място (над Пілїцою), Іновлодзь, Кельце і Стопницю.

„В середущій Галичинї Москалї утікають через Сян перед армією архикнязя Йосифа Фердинанда. Армія німецького ґенерала Макензена зближає ся скорим кроком до Ярослава. Австрійські армії під командою ґенералів Бореовича і Ермолї находять ся вже в околиці Добромиля і Старого Самбора.

„Армія під командою ґенерала Лїзінґена, яка очистила вже Карпати з ворогів, переслїдує утікаючих Москалів на лінії Сколє-Долина“.

АВСТРІЙЦЇ ПОЛОНИЛИ КОЛО СТАРОГО САМБОРА ПОНАД 1.000 МОСКАЛЇВ І ЗДОБУЛИ 7 ГАРМАТ ТА 11 МАШИНОВИХ КАРАБІНІВ.

ВІДЕНЬ (через Лондон). 15 мая. — Австрійська армія, яка надійшла з Карпат, розбила на горах „Маґера“, на полудневий захід від Старого Самбора, сильну задну сторожу російської армії. Такcамо в околиці Рудника полонено часть задної сторожі армії, яка переправляла ся через ріку Сян.

Австрійське міністерство війни доносить:

„В околиці Руднина і Перемишля вдарили наші війска на російські віддїли, які становили задну сторожу утікаючої армії. Москалів прогнано з лївого берега Сяну, богато полонених дістало ся знова в наші руки.

„Наша армія, яка перейшла Карпати і маширувала в напрямі Старого Самбора, розбила сильну задну сторожу утікаючої російської армії. Притім полонили ми понад 1.000 Москалів і здобули 7 гармат та 11 машинових карабінів.

„Нинї перед полуднем війшли австрійські війска до Старого Самбора, витані радісно мешканцями міста“.

ПЕРЕМИСЬКИЙ КОРПУС ПІД БРАМАМИ ПЕРЕМИШЛЯ.

ВІДЕНЬ (через Амстердам і Лондон). 15 мая. — Австрійський ґенеральний штаб оголосив:

„Десятий корпус австрійської армії стоїть вже під брамами свого родинного міста Перемишля“.

Як звісно, Перемишль є осідком команди 10. корпуса австрійської армії. Він доповняє ся з повітів середущої Галичини і зложений майже виключно зі самих Українців.

Можливо, що австрійський ґенеральний штаб нарочно запорядив, щоби здобутє і занятє Перемишля припало перемиському корпусови.

ЗДОБУТЄ ЯРОСЛАВА, ДОБРОМИЛЯ, СТАРОГО САМБОРА І БОРИСЛАВА.

ВІДЕНЬ (через Лондон). 15 мая. — Російські війска в Галичинї і Польщі утікають здовж цілої лінії, яка тягнеть ся від Днїстра аж до Пілїци. Над долїшним Сяном союзні війска здобули міста Ярослав, Лежайск і Рудник. Здобутє Перемишля є питанєм лише короткого часу. Дальше на полуднє прогнано московські орди з Добромиля, Старого Самбора, Борислава і Долини.

Австрійський ґенеральний штаб видав нинї вечером отсе оповіщенє:

„Москалї утікають дальше на лінії, почавши від Нового Міста (над Пілїцою) аж до Днїстра. Німецькі і австрійські війска напирають на них скоро і з великою силою, не даючи їм достаточного часу, щоби могли утворити якунебудь нову боєву лінію.

„Над долїшним Сяном здобули наші війска міста Рудник і Лежайск. Німецькі війска заняли Ярослав.

„Підчас коли одна армія зближаєть ся до Перемишля, инша армія на полуднє від Перемишля заняла міста Добромиль, Старий Самбір і Борислав.

„Німецько-австрійська армія під командою ґенерала Лїнзінґена здобули горби на полудневий захід від Долини.

„Між Днїстром а Прутом Москалї роблять великі зусиля, щоби переломити нашу лінію, але в битвах на північ від Коломиї понесли Москалї великі страти і мусїли уступити“.

МОСКАЛЇ ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ЗДОВЖ СЯНУ НОВУ ОБОРОННУ ЛІНІЮ.

ЛОНДОН, 16. мая. — **Після вістий, які надійшли з Петрограду, Москалї приготовляють здовж ріки Сяну нову оборонну лінію.** Німецькі і австрійські війска, які заняли Галичину на захід від Сяну, є дуже змучені і тому не будуть всилї дальше наступати. Нова міліонова армія, яка йде на поміч до Галичини, розпічне небаром свою акцію.

Яко причину відвороту подають російські телєґрами потребу скороченя боєвої лінії, тим більше, що значні війска треба було ужити до воєнних операцій на Буковинї, в полуднево-східній Галичинї і на півночи в Курляндії.

ЯК ВИГЛЯДАЄ УТЕЧА РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ В ГАЛИЧИНЇ.

ВІДЕНЬ (через Лондон). 15 мая. — Російські війска утікають одні наперед других. Утеча відбуваєть ся в найбільшім неладї. Російська армія вже і не пробує ставити якогось сильнїйшого опору. Яко доказ великого безголовя в часї утечі Москалів сьвідчить се, що один і тойсамий австрійський корпус полонив Москалів, які належали до 51 ріжних полків.

Коло Одрехової (на захід від Сянока) полонено перед кількома днями російського ґенерала Корнїлова, команданта дивізії піхоти, враз з цілим штабом.

Про ґенерала Корнїлова доносили недавно тому російські телєґрами, що йому хоч з великими стратами удало ся перебити через австрійську лінію і получити ся з головною армією. Із новійшої однак телєґрами виходить, що ґенерал Корнїлов враз з цілим своїм штабом зістав полонений.

ВЕЛИКА ПОБІДА В ГАЛИЧИНЇ НАД МОСКАЛЯМИ.

ВІДЕНЬ (через Гаґу і Лондон), 14. мая. — Загальний відворот Москалів в Галичинї і полудневій Польщі триває дальше здовж цілої боєвої лінії. Велика російська армія, яку російський ґенеральний штаб призначив був до здобутя Кракова і Будапешту, находить ся нинї в соромній утечі; ледви тут і там Москалї пробують ставити опір, і то безуспішно.

Нема сумніву, що російська армія, одержавши тимчасово нову поміч, буде ставити сильний опір на новій боєвій лінії, яка буде йти здовж Висли в полудневій Польщі, відтак здовж ріки Сяну і Днїстра аж до румунської границї. Чи і о скілько успішно Москалям удасть ся ставити опір на тій новій лінії, покаже недалека будучність. Вже найблизші днї покажуть, чи Москалї остануть ще хоч на якийсь час панами північно-східної Галичини.

Гоненє утікаючої російської армії, переведене в послїднім часї в Галичинї, вказує на велике знанє воєнної штуки у Конрада Гецендорфа, головного шефа австрійської армії. Після його плянів переломано коло Горлиць російську лінію, після його плянів розвинено несподївано скоро російську лінію на північ і на схід, після його плянів уладжено нагінку на російську орду, яка принесла величезні успіхи і не бувалу доси скількість воєнної добичі.

Союзні війска дали тут доказ незрівнаної витривалости. Коли австрійські і німецькі війска переломили російську лінію коло Горлиць, а відтак коло Тарнова, здавалось, що вони є так умучені, що треба для них найменьше кілька днїв для відпочинку. Однак конечність вимагала використати добру нагоду і не дати Москалям часу на зреорґанізованє своєї армії. Німецькі і австрійські війска не спочили, аж доки не задали смертельного удару колись великій і сильній російській армії.

При тих великих успіхах не обійшло ся очевидно і без жертв з нашої сторони. Однак ті жертви є нічим в порівнаню з осягненими успіхами. На дорогах, які ведуть зі сходу на захід, видно довгі ряди возів, які везуть ранених з поля битви. Довгі ряди возів переділені ще довшими рядами російських полонених. „Віра в побіду викликує на лицях ранених веселий усьміх, тут і там розлягаєть ся з уст ранених весела пісня; забувають на свої рани і болї“, пише очевидець з Тарнова. „Такої піднеслої хвилї не приходилось менї бачити від початку війни“.

ВІДЗНАЧЕНЄ ҐЕЦЕНДОРФА І АРХИКНЯЗЯ ФРИДРИХА.

БЕРЛІН (через Лондон). 15. мая. — Німецький цїсар Вільгельм відзначив за послїдну побіду в Галичинї Конрада Гецендорфа, начального шефа австрійського ґенерального штабу і архикнязя Фридриха, начального команданта австрійських війск, надїляючи їх орденами „чорного орла“.

НОВІ ЛЇТНІ МУНДУРИ ДЛЯ НІМЕЦЬКОГО ВІЙСКА.

АМСТЕРДАМ (через Лондон. 15. мая. — З Німеччини доносять, що німецькі фабрики доставили для німецького війска сукна на одїж для 3 міліонів жовнїрів. Сукно є краски зеленої, подібної до трави.

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

УСПІХИ АВСТРІЙСЬКОЇ АРМІЇ В ПОЛУДНЕВІЙ ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН (через Лондон), 16. мая. — Німецький ґенеральний штаб оголосив про успіхи в полудневій Польщі отсї вісти:

„Російська армія між Пілїцою а долїшною Вислою розпочала на цілій лінії відворот на схід. Наші союзні війска заняли правий берег Пілїци аж до її устя до Висли. На полудни наші війска здобули місто Клїмонтов. Російська армія є окружена з трох боків і лише скора утеча може її спасти від цілковитої загибелї“.

В ПРИБАЛТІЙСЬКІМ КРАЮ.

НІМЦЇ ПОЛОНИЛИ КОЛО ШАВЛЇВ 1.500 МОСКАЛЇВ.

БЕРЛІН (через Лондон), 16. мая. — Німецька головна кватира оголосила отсї вісти про дальші успіхи в Курляндії:

„Наступ російської армії здержало наше війско без великого труду. В битві коло Шавлїв полонили ми за кілька послїдних днїв понад 1.500 Москалів.

„В північній Польщі прийшло лише до поменьших стріч над рікою Омулев. Москалї були приневолені утікати, стративши 250 в полонених і 2 гармати“.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ:

АНГЛЇЙСЬКИЙ ПОЕТ ПРЕДСКАЗУЄ ПОРАЖЕНЄ АНҐЛЇЇ.

ЛОНДОН. — Англїйський поет, Вілям Ватсон, помістив в часописи „Івнінґ Нюс“ статю, що порушила до живого Анґлїйців. Він предсказує своїй вітчинї пораженє від Німців. Отся статя звучить:

„Воно дуже сумне, та на жаль правдиве. Наш неприятель неослаблений, противно, видаєть ся, що йому прибуває нових сил. Наш ворог рішучий і не уступить перед нічим. Ми і наші союзники в скрутнім положеню. Наш неприятель не лише числом сильний; в нього сильнїйша орґанізація, зорy женє, витривалість, інтелїґенція і патріотичний запал. Він пристрастно любить свою вітчину і за ню та її добро радо житє своє віддає. Його бажанєм є служити своїй вітчинї після найлїпших сил, він посьвячує все, відмовляє собі вигоди, відмовляє собі їди і напитків, забуває на відпочинок, словом на все; їх провідною гадкою є вибороти своїй вітчинї велику будучність, здавити свого ворога і на його руїнах збудувати нову велику державу.

„Такий настрій додає Німцям силу, якої дійсно годї побороти. Наш ворог став тепер грізний цілому сьвітови. Він готовий на все, хочби на найбільшу посьвяту! А чи ми робимо що проти сего, чи стараємо ся в сїм напрямі дорівнати нашому ворогови? На се маємо лиш одну відповідь: Нї!“

АВСТРІЯ Й ІТАЛІЯ:

ВІЙНА АВСТРІЇ З ІТАЛІЄЮ НЕМИНУЧА.

РИМ (через Париж). 16. мая. — Нинї пополудни оголошено урядово, що король Віктор Емануїл не приймиє резиґнації президента міністрів Саляндри. Загально припускають, що всї міністри остануть в тімсамім складї кабінету.

Населенє приняло отсю вість з великим одушевленєм; всї сподіють ся, що кождої хвилї може наступити проголошенє війни з Австрією.

Бувшого президента міністрів Джолїтого, який є сторонником Австрії, оголошено ворогом вітчини.

З хвилею, коли проголошено вість про задержанє Саляндри, в містах, в яких вже заносило ся на революцію, запанував знова спокій.

В понеділок має зібрати ся парлямент на наради, на яких заладе остаточне рішенє щодо становища Італії проти Австрії. Загал є сеї гадки, що війна з Австрією є неминуча.

1.700.000 АВСТРІЙЦЇВ І НІМЦЇВ НА ГРАНИЦЇ ІТАЛЇЇ.

РИМ (через Париж), 16. мая. — **Нинї надійшли вісти, що на австрійській границї прийшло до перестрілки між австрійським і італійським віддїлом. Компанія австрійського війска перейшла італійську границю. По короткій перепалцї Австрійцї повернули назад, стративши одного полоненого.**

Австрія робить горячково дальші воєнні приготованя над границею. Поїзди, переповнені війском і воєнними матеріялами, відходять без перестанку в напрямі границї. Число австрійських і німецьких війск, готових до війни з Італією, оцінюють на 1,700.000.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States: $2.00 per year, $1.00 per 6 months, 0.75 per 3 months	В Злучених Державах: на рік $2.00, на пів року $1.00, на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year, $1.50 per 6 months, $1.00 per 3 months	В містї Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00, на пів року $1.50, на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовлення належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

За всї оголошення поміщувані в „Свободї" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

НУЖДА В РОСІЇ.

В многих ґуберніях російської держави тепер панує велика нужда. Пишуть про се самі московські ґазети. Дневник „Русскія Вєдомости", який виходить в Москві, помістив дня 21. марта с. р. статю під наголовком „Голоси із села, або що буде на весні?", в якій находимо таке:

„Послїдної осени не було ще так у нас зле, бо роботи в поли були майже скінчені і ніхто не потерпів в часї мобілїзації. Але цїлком инакше стало ся тепер. Пізнїйші покликаня до війська забрали із села значнїйші сили, а число родин без мущин сильно побільшило ся. Велику поміч для села споняє заборона продажі горячих напитків, зокрема горівки. Як би не було тої заборони, то люди з горя пропили би все, а опісля гинули би з голоду. Нужду усунено в части запомогами, які дістають родини покликаних на війну. (Тих запомог не виплачують ся в Росії точно, на се нарікають дуже часто московські ґазети. Бували приміром такі случаї, що чиновники висилали жінки покликаних на війну зі сьміхом на жебри!).

„Але рівночасно прийшли більші видатки. Треба було попродати конї, худобу, щоби мати чим прожити ся. В тих спосіб богато родин не має робучої худоби. Всюди в Росії чути на селї голоси розпуки: „Ми не маємо робітників, не маємо худоби, не маємо насіня на весну! Ще лиш на одного Бога надія..."

„Є богато таких місцевостий в Росії, відки доходять ще сумнїйші вісти. Один московський батюшка, Борисоглєбський, доносить з тамбовскої ґубернії, що там бракує половини робітників до сільських господарських робіт. Приміром в селї Бурпак на 100 господарств ледви 28 родин має ще збіже на засів, а 72 родини вже нині гине з голоду. Деякі селянські родини в Росії вислали по трох резервістів на війну, а тепер нема кому на весні обробити поля, нема худоби і нема збіжа на засів. В декотрих селах вже така нужда, що хліба стане їм ледви на короткий лише час".

І таке перепустила московська цензура! Видко, що в тім є так богато правди, що ся нужду на селї годї вже закрити.

Дальше пише тасама ґазета, що в Одесї нема угля, тому деякі фабрики застановили роботу. Робітники в многих фабриках не мають працї і примирають з голоду. В Москві тепер великий брак ріжних ліків по аптиках. Цїни декотрих ліків підскочили сильно в гору. Таксамо подорожіли значно всякі вироби із зелїза і всї товари до щоденного ужитку. Всюди в Росії відчувають сильно тягар війни і раді би, щоби ся війна, до якої сама Росія дала причину, як найскорше скінчила ся, бо тільки при скорім заключеню мира сподіють ся, що хоч вчасти можна буде злагодити нужду, яка тепер панує по селах і містах в Росії.

При всяких нагодах: на вічах, на зборах, при роботї, на забавах, на весїлях, хрестинах і т. д. памятаймо про жертви теперішної війни у нашім рідним краю та збираймо як найбільше жертв на ту сьвяту цїль народну!

ПОНЕСИ, ЗОРЕ, ВІСТКУ У КАРПАТИ!

„Ой, зоре моя, зоре, весела і ясна,
Сотворена Богом мов рожа прекрасна.
Сьвітилась ми, зоре, вечером тихеньким,
Як я розмовляла зі своїм миленьким.
А тепер вже, зоре, не сьвіти нїколи!
Бо я вже самітна мов билина в поли.

* * *

Пішлю я тя, зоре, далеко в Карпати
Мойого милого звідтіль ожидати.
А коли зустрінеш дружиноньку милу,
Як єще не ляг він у сиру могилу,
То йому розкажеш на военнім поли,
Як бідна жию тут без хлїба і соли.
Як тут наші люди з голоду вмирають,
А вороги люті мучать-добивають.
Ой, зоре прекрасна, поглянь на Вкраїну,
Як орда катує її до загину,
Як її розпинають царськії салдати,
Що тисячі ходять без хлїба і хати.
От така то, зоре, славянськая воля:
Що ходимо голі мов дич серед поля.
Таку то цар волю приніс в наші гори, —
Приніс смерть і сльози, крови цїле море!
І скажи ще, зоре, що тут бідна мати
День і ніч сльозами мусить ся вмивати;
Що за своїм сином миє ся слезою,
За своїм єдиним, що пійшов до бою.
А все те, зіронько, за волю Вкраїни,
За волю Вітчини цьвіт народу гине.
Застелені цьвітом вкраїнським Карпати;
Там виросте воля, її не скувати.

Теодор Зарембський.
Торонто, Онт., Канада.

СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ ПІД МОСКОВСЬКИМ ОГНЕМ.

(З оповідання сотника про битви в Старосамбірщині).

— Знаєте, пане сотник, стану перед поїздом і не пущу вас, аж оповісьте про свою сотню, як вона била ся коло Старого Самбора! Маю вам на двірци зробити таку бучу, то оповідайте зараз. У вас є відраза до пера і чорнила, а ви не спишете сего нїколи. Я послухаю і переповім опісля всїм, бож і другі цікаві на ваші пригоди! — говорив редактор української ґазети у Відни до одного сотника, що приїхав на короткий час до Відня в справах Українських Січових Стрільців.

— Алеж я спішу ся до знакомих і мушу попакувати свої річи. Може колись пізнїйше! — каже.

— Що пізнїйше? Як вас Москалї спрячуть на другий сьвіт? Оповідайте зараз, инакше ужию сили. Ви знаєте, що тепер одиноким орудєм є кулак. А ви тепер самі без сотнї, то побіда може дуже легко опинити ся по моїй стороні.

Сотник усьміхнув ся, повісив плащ та шапку на стіну і каже: Про мене. Я завтра їду в Карпати, щоби зібрати сотню і повести її на Москаля. Може послїдний раз говорю з вами!

Ми розсїли ся в затишнім кутку. Електричні лямпи осьвічували ясно велику салю. Гамір ішов від тих, що бесїдували для розривки, але гамір притишений, бо більша часть гостий в кавярни читала часописи.

Сотник зачав оповідати: Ми йшли на Лужок. Пригнав до нас надпоручник на кони і кричить: „Де командант українських добровольців?" Представляю себе йому. „Маєте прийти — каже — перед кватиру Його Високости Архикнязя Йосифа, Його Високість зарядили для Стрільців вечерю коло своєї кватири".

Я уставив сотню, дві чети на переді, дві чети з заду, і пішов зголосити ся. Молодий хорунжий представив ся менї і сказав, що заведе до архикнязя. Ми відійшли в одну сторону, а архикнязь прийшов з другого боку до сотнї. Сотня стояла порядно, бо я приказав передше „позір". Архикнязь почав говорити з молодшими. Як знайшов 15-лїтного або 16-лїтного, желав йому і подавав руку. Я прийшов і здав звіт. Архикнязь питав кождого, що він за один, опісля попрощав ся і відійшов. За хвилю надїхала кухня від Босняків і дала нам їсти. Мясо і юшка на вечерю! Се не буває так часто.

Около 6-тої години вечером каже нам якийсь полковник від драґонів, що дістанемо „почесну задачу", бо на місци, де буде стріча з ворогами, буде можна відзначити ся. Я гадаю собі: або згинути...

Казали взяти амуніцію. Майор запитав, чи є у всїх баґнети. Оружник допасував баґнети. Дали нам амуніцію, мясні і кавові консерви та сухарі. Дістав я приказ, що маю перед сходом сонця дістати ся на Лисий верх. Я казав усїм іти зараз спати і збудити їх о 1-ій годинї в ночи. До кухнї треба було йти на снїдане 2 кільометри в одну сторону. По 1-ій годинї зробив я збірку. Нікого не бракувало. На провідника взяли ми якогось ґазду; мав около 30 лїт. Ми не знали точно положеня. Сьвітла сьвітити не вільно, мапу читати годї. З тим провідником вийшли ми о 3-тій годинї з Лужка і прийшли якраз добре на Лисий верх. Верх не порослий, на збочах поляни, дальше в дїл смерековий ліс, село Звірца на полудневім сході, на півночи Воля Кобилянська і Воля Барилова. В тих двох селах були Москалї, що обсадили північну збіч Лисого верха. На полуднє від тої гори видно було пасмо гір без перерви від сходу на захід. На тих горах стояла наша артилєрія й острілювала понад нами ворога.

Москалї не виділи, як ми прийшли і з рана не знали, що ми там є. Коло 3-тої години пополудни кружив над Лисим верхом російський летун. Глядів за добичею. Ми раді були запасти ся в землю. Се було 17-го жовтня, в суботу 1914-ого року. Перший раз пережили ми вражіне перепелиць, над котрими кружляє хижа птиця. Як московський летун побачив, що є сьвіже військо, дав зараз знати своїм. Ми мали своїм приміром роз'огнити наших співтоваришів. В одній рострільній лїнії були Мадяри а в другій галицькі ополченцї. Помагали нам дві гірські гармати, які стояли 10 до 20 кроків перед нами. Нема то над гармату! Вона своєю кулею, своїм гуком і блеском додає сили цїлій піхотї. Але Москалї мали більше гармат. Що лише наші дві гармати вистрілили, то Москалї сипнуть шість шрапнелїв на нас. Поляг з наших Фірчук, поляг Чихут і Завалик. Кромі них було ще кільканайцять ранених. Не було ран, аби не можна було вилїчити, смерть не грозила жадному.

Ми лежали цїлий час і стріляли завзято. Ніхто не ворухнув ся зі становища, хоч як нас пражили Москалї. Криївки покопали ми собі зараз з рана, а мали на 160 люда лише 4 лопати, бо так воно якось склало ся. Така криївка поможе дещо на крісову кулю, але не поможе нічого на шрапнель. Щоби витримати шрапнелевий огонь, на се треба мати повну погоду для смерти. Хто її не має, сей втїче по перцїм шрапнели, який впаде близко него. Наші два санїтети обандажували раненого Москаля, який дістав ся був в наші руки. Впав ґранат від Москалїв, поцїлив його і розшматував на кусники.

Москалї хотїли в ночи з лївого боку зачіпити нас, але натрафили на австрійські відділи і машинові кріси. Настала безвпинна пальба. Воздух гуде, трїщить, гремить. Ломіт як підчас хмаролому. Від полоненого „унтєра" довідав ся командант наших відділів на Лисім верху, що се 16-ий запасний полк, сьвіжо зі Львова та, що їх командир хотів стати ґенералом. Але наші відділи відперли Москалїв і винищили цїлий їх полк. З цїлого полку лишило ся 30 люда, говорив полонений „унтєр". Наші стрільці з лївого боку не пустили на гору. Ми лежали, ніби спали, але мало хто заснув. Що хвиля пускали Москалї снопи сьвітла сьвітляком, а їх канони засипували нас шрапнелями. Десь коло Старого Самбора горіло. Луна вибивала ся на небо споза чорних гір. Як куля летить, горить її пальник. Дорога виглядає як сьвітляна чертка. Вкінци тріскає шрапнель вгорі і вибухає ярким сьвітлом неначе величезна лямпа.

В ночи беремо що хвиля кріс до рук. Чуєм на 40 до 50 кроків свист. Москаль недалеко. Кріс до рук, щоби всї були готові до приступу на баґнети. Але лїнія бою скривила ся в сей спосіб, що наша сотня не могла взяти участи в штурмі. Наше військо знищило відділи Москалїв, котрі вдирали ся на гору.

Прибічник архикнязя, надпоручник, приїхав до нас верхом на другий день около 8. години рано і сказав, що ми дали докази незвичайної відваги і зимної крови, коли витривали на своїм становищи мимо такої некольної пальби і стали взірцем для всїх.

Слугу головного команданта, що лежав може 5 кроків від мене, аби обслугувати свого пана, розніс ґранат на кусні.

На другий день лежали ми без снїданя. Навіть при війську, де є ріжні острі кари, не можна вояків приневолити, щоби не їди запасних консерв. Як канони били, то стрільці казали: „Для кого лишу консерву, для Москаля? Лїпше самому з'їсти!" Кождий думав, що зараз згине. Забрали ся до їди і розчарували ся. На другий день жили і голодували.

Прийшов приказ пересунути ся того дня на право, на Залярський верх. По дорозї я впав, бо ревматизм відізвав ся менї в ногах. Пеленський і Воляньский занесли мене на перевязну площу. Я не міг ходити, і мусїв возом поїхати до Турки. Відти дістав ся я зелїзницею до шпиталю в Нідергазі. Тут лїчили мене чотири тижні і дали коротку відпустку до Відня. А завтра вертаю, щоби зібрати назад свою сотню. Я стратив її з очий. Вона потерпіла потім дуже від дальших битв в Карпатах. Армія піде знова вперед і ми всї хочемо бути там на переді...

Сотник скінчив своє оповіданє і станув, щоби сягнути по плащ, який висів за плечима редактора.

— Пане сотник, ви вояк високого росту і великої відваги, але я виджу у вас брак зимної крови — каже редактор. Ледви ми сїли, а ви вже зриваєтесь. Думаю, що вас се дуже непокоїть, що тут не лускають шрапнелї. Зачнуть лускати, як опините ся в Карпатах. Я вам подам плащ, але скажіть, що стало ся з тими стрільцями, що полягли на Лисім верху?

— Я дав приказ їх похоронити. Було 4 лопатки, отже чотиром товаришам казав я викопати гріб для всїх трох погибших. Фірчукови заломив ґранат з правого боку чоло, Чухут дістав так, що ґранат переїхав йому по голові і спалив шапку, Завалик дістав у груди. Полягли вечером, дня 17. жовтня, а поховано їх около 9. години рано на другий день в неділю. Сонце сьвітило на всї гори. Лежали у військових одностроях, без крісів. Товариші з їх сторін, від Яворова, переняли їх папері. Лежать у спільнім гробі на полудневій убочи Лисого верха. Ті чотири, що дістали від мене приказ, присипали їх землею, бо всї инші товариші лежали тодї в рострільній лїнії, а Москалї обсипували нас кулями. Поховано їх серед гуку крісів і гармат. Ті, що їх хоронили, могли також кождої хвилї згинути.

При послїдних словах стояв сотник вже одїтий в плащ і наложив на голову шапку з синьо-жовтою відзнакою. Був трохи невдоволений, що я стримав його цїлу годину.

Відень, дня 30-го грудня 1914 р.

ДЗВОНЯТЬ ДЗВОНИ.

Задзвонили сумно дзвони
Люди ся збігають;
Питають ся, що нового
В селї знова мають.

Війну з ворогом проклятим,
Війну тяжку маєм,
Москаль хоче нас забрати, —
Так ксьондз повідає.

Всї військові збирайте ся,
Нема що чекати,
Щоби за одную добу
В полку своїм стати.

Всї жонаті остовпіли,
Не відповідають,
Іно жінки лементують
Тай ся їх питають:

Кому-ж ти мене лишаєш?
Мій мужу, мій тату,
Діти плачуть і голосять
Не йди, не йди, тату!

Іти мушу, дїти любі,
Краю боронити,
Волю згинуть в поли бою
Ніж під царем жити.

Чи вернеш ся до нас, тату?
Дїти ся питають;
Остатний раз 'го цїлують,
З жалю умлївають.

Не знаю я, любі дїти,
Де буду вмирати,
Чи у своїй рідній хатї,
Чи в горах Карпатах.

Будь здорова, люба жінко,
І ви любі дїти,
Як не згину, то поверну,
Дїти мої, квіти.

І в три місяці пізнїйше
Чорний лист дістали,
Що любезного їх тата
Уже поховали.

Поховали у Карпатах;
Гріб вмаїли в цьвіти,
Вже 'го більше не побачать
Ні жінка ні дїти.

Ілія Гупало,
189 Madison Ave., New York.

ЧИТАЙМО, ДУМАЙМО.

(Слово під увагу Українцям у Злучених Державах і в Канаді).

Допись.

Що повинен наш нарід більше читати і яка користь має бути з того читаня?

У вільних хвилях від працї дїлом моїм є звідувати „жилища"-доми, де живе наш український нарід, та приглядатись його житю тут в чужім краю.

Передівсїм звернув я увагу на доми, в котрих люблять дещо читати, яких однак на жаль є мало. Та і тут лихо: завважав я, яким читанєм наш нарід цїкавить ся. На жаль, маленька частина нашого народу у вільних хвилях від працї береть ся до читаня, а те, що читають, але розуміють і то не все гаразд розбирають. Переважно інтересують ся більше якими „траґічними комедіями" та пустими байками ніж полїтичними а-бо поучаючими статями. В тім і причина темноти між нашим народом!

Нинї в часї великої війни, коли наш український нарід став голосним на весь сьвіт, коли весь сьвіт інтересуєть ся долею нашого народа, нинї той самий нарід не знає як слїд своєї минувшини, не вміє думати про свою долю і не стремить до лучшої будучности.

Одного вечера звідав я дім, в котрім живе около 14 Українців. На вступі побачив я часопись „Свободу", ч. 49. Питаю ся їх: „Читалисьте „Свободу"? Що там цїкавого пишуть?" Один з них відзиваєсь: „Ет, що пишуть. Про війну, то бють ся, а на місци стоять". „А далї, — питаю, — може є щось про долю нашої України?" — „Та тут пише, що хочуть зробити якусь самостійну Україну! Та чи нам сего потреба і до чого се? (?) Чи нам не однаково було-б, чи під Москалем чи під Австріяком! Наші батьки якось жили і було їм добре, тай нам було-б не лихо, коби смерти не робили!"...

Сумно!... Я увидїв, що вони читали, та нічого не зрозуміли, тай на власну думку зібратись не можуть. Бідаки... кажуть, що батькам добре жилось, бо їх не різали. А що було за Польщі, а що в часї панщини, а в Росії до нинї як є? А що російський кат заперечив нашому народови рідну мову та науку в рідній мові і не допускає до культурного розвитку і т. д. і т. д. то се не лихо ще, бо не порізав на смерть? А кілько вивішав, кілько запроторив в тюрму, на Сибір — то і се не лихо, бо не всїх, іно тих, кому України забагаєсь?

Взяв я до рук часопись і читаю статейку п. з. „Заграничні часописи в обороні України", рядок за рядком, реченє за реченєм; пояснив я в як найпростійший спосіб, відтак дав я приклад особистий. По тім мої слухачі як слїд зрозуміли житє і будучність самостійної України, та аж сплеснули в долонї і жалували ся на свою несьвідомість.

Тож нехай буде задачею всїх наших сьвідомійших Українців, котрі знають хоч би дещо з історії нашого народу, та розуміють гадку будучности самостійної України, сходитись з людьми, що не сьвідомі сего, давати їм поясненя, не кажу вже самим від себе, але бодай поясненя статий з часописий про будучність та історичних книжок про минувшу долю нашого народу, заохочувати більше до читаня письма поступового, наукового та історичного, чим які пусті дитинячі байки.

Гляньмо нинї на другі народи, от наприклад на Анґлійців. Вони їдуть „стріткарою" до роботи, а тої хвильки часу не змарнують, але тримають в руках якусь часопись і читають. Для того сей нарід сьвідомий і ми нинї бачимо, що сей нарід кермує простором около пів кулї земської, котру здобув майже без проливу власної крови. А що-ж наш нарід? Як бачу тут по Канадї, то цїлі днї переводять при грі в карти якоїсь „голої", а щоби взяти якусь книжку або часопись та читати і чогось научити ся, то каже: „Я з того хлїба не буду їв"... А з карт... то буде їсти хлїб? Подекуди я бачив, що грають в карти на гроші. То йому лекше на серци, як програє кілька або кільканайцять долярів аніж дати пару центів на яку пожиточну книжку або часопись?... Гей, Братя, в кого є талант до поясньованя, нехай не закопує його так як один з євангельських таланників, бо колись сам сего жалувати буде. Але нехай помножує його о скільки сил на се стане.

Чим більше будемо поясньовати минувшість і будучність нашого народа, тим сильнїйше в народі виробить ся гадка і запал до цїли збудованя так сердечно нами бажаної самостійної України. Чим більше поясньовати будемо все те повисше згадане, заохочувати до читаня, тим більше в народі будуть повставати думки, і тим лекше буде дійти до бажаної цїли. Бо тільки одна сьвідомість веде до лучшої долї! Коли-б се не сталось тепер при кінци війни, то маймо сильну надію, що при такім поступованю станесь то в короткім часї.

Щиро, Братя, до дїла, а нагорода за Вашу щиру працю буде велика в будучности.

С. Р. Завада.
Торонто, Онт., Канада.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист із Фрайберґу, Моравія, писаний сином до Омеляна Ковальчика в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 23. січня 1915.

Найдорожші Родичі! З далекої чужини, з Моравії пишу до Вас і поздоровляю Вас дуже красно й сердечно. Я з ласки Господа позістаю здоров. Від 14. вересня м. р. служу при війску. Тепер перебуваю у Фрайберґу в офіцирській школї. Про дім не маю жадної відомости, бо через 5 місяців ніхто до ме-

не не писав. Лише дітий — дітий жаль мені дуже. Що там з ними бідними стало ся? Чи будемо ми ще видіти ся? Чому, Мамцю, не взялисьте їх до себе? Що тепер буде? Чи живуть вони ще? Може де з голоду бідні згинули?! І я сам, сам як палець на чужині. Ви на чужині там, діти Бог знає де, а я тут при війску. Буду в школі, як добре пійде, до кінця лютого, а потім в поле на війну! Може Бог позволить щасливо вийти... Перед моїм виїздом в поле напишу Вам ще один лист; може він буде остатний, а може й ні... Не хотів я до Вас перше писати, щоби Вас не смутити, але не міг стримати ся... серце все не давало мені спокою, тому я пишу, аби Ви знали, що зі мною дість ся; а що буде — не знаю. Тепер все байка; правда, що треба в торністрі літати, мучити ся, але вийти нігде не можна, бо нема часу ані гроший; я все зіставив дома; що там стало ся з моїми річами — один Бог знає. Бідний наш нарід український! В надії на волю і свободу боре ся при боці Австрії і Німеччини з Москалем, тим проклятим ворогом, котрий наробив богато, богато лиха нашому народови. І ми маємо надію і сильну віру, що поборемо ворога; поборемо — мусимо побороти! І я пійду боротися за свободу України; пійду проти Москаля з радостю, бо то мій обовязок і того жадає від мене моя вітчина бідна. Іду боротись яко австрійський жовнір. Австрія і Німеччина мусять побідити і увільнити український нарід з московського ярма. Бог з нами! В надії сила! Що там чувати? Як Вам поводить ся? Наш сьвященик виїхав до Відня, але не маю адреси до него. Просивбим, чи не могли би Ви мені дещо прислати. Здоровлю і цілую Вас, мої любі найдорозші Родичі. Як моє серце хотіло би хоч раз ще з Вами побачити ся! Зі мною служить Русинко з Ропиці. Що дість ся з Павлом — не знаю. Пізнійше пришлю Вам свою фотоґрафію. — Ваш син Петрусь.

II.

Лист з Вязови, повіт Жовква, писаний 28. лютого 1915.

Мій найдорозший Мужу! Дякую Тобі сердечно, що довідуєш ся до мене і до діточок. Як я дістала від Тебе той лист, то втішилам ся, якбим дістала 1000 золотих. Дякувати Господу Богу за його ласку я здорова і діти наші. Як можу так жию з діточками. Сиджу в своїй хаті і ціле наше село в спокою жиє. В нашій околици не було нічого і нема. Зпочатку як московські війска були прийшли, то ми бояли ся; московські війска били на Жовкву, а австрійські на Вязову, а ми сиділи за той час в ямах, які собі повикопувалисьмо, аби забезпечити ся перед кулями. Тепер коло нас спокій. До війска пійшли наші хлопи від 21 до 42 року; поїхало 60 форшпанів, а з тих вернуло до дому 3 людий. Павло Бередюк занятий до Росії і пише листи до дому. Більше Тобі нічого не пишу, тільки сердечно поздоровлю. Дай, Господи Боже, дочекатись лiпшої долї. — Твоя трудолюбива жена Пазя Кузик і діти: Павло, Івась і Касуня.

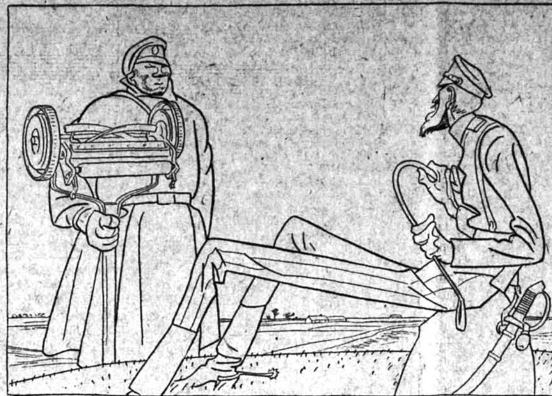
НОВИНКИ.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ У ВІДНИ.

У віденськім „Ділі" читаємо про віденський „вечір пісень і танців", про який ми вже передше згадували, ще ось-такі замітки.

Уладжений стараньєм і під почесною президиєю ґрафині Метерніх-Сандор дня 15-го цьвітня с. р. „вечір пісень і танців" народів Австро-Угорщини зібрав велику силу найдобірнійшої віденської публики. Велика концертова саля була битком заповнена публикою, серед якої в двірській льожі було кілька архикнягинь, велика скількість шляхти, міністрів і всіляких достойників. Публика складалась з усіляких народів. Значний процент становили Українці. Поляків було мало. Часть музичну виповнила знаменита орхестра „тонкінстлерів" під вмілим проводом капельника О. Недбаля. Орхестра відіграла на вступі два гимни: австрійський і угорський, які публика вислухала стоячи. Кромі того відіграла орхестра німецькі танці Шуберта, мадярські танці, два славянські танці, а також український національний гимн „Ще не вмерла Україна", — гарно на орхестру згармонізований В. Барвінським. З ударенєм перших звуків сеї мелодії повставали з місць всі Українці, а за ними і вся проча публика. Програму складали переважно народні пісні. І так оперова співачка Анна Медак відспівала гарно угорські мелодії, а оперова співачка Кляра Мусіль віддала артистично по італійськи триєстенські народні мелодії. Найзамітнійшою точкою вечера був сольовий спів надворної співачки Каролї Йовановіч, яка кромі одної хорватської пісні відспівала дві українські пісні а то: Франка-Січинського „Пісне моя" і Самійленка-Стеценка „Вечірна пісня". Обі ті пісні були відспівані так артистично і з таким чутєм та величавим звінким і мягким, а при тім сильним голосом артистки, що вони перенесли нас на хвилю у наш рідний край та позволили на хвилю забути на наше теперішне горе, — долю скитальців. Тож коли замовкли послідні звуки тих пісень, оплескам не було кінця, а знаменитій артистці-співачці принесено величавий вазон лавру, прикрашений і оперезаний великою синьо-жовтою шовковою лентою з відповідною написю. Знаменито зіспіваний сольовий вокальний квартет надворної опери, зложений з оперових співаків: Майкля, Браєра, Дуґана і Корвінуса, відспівав дуже гарно більшу скількість програмових і надпрограмових німецьких пісень, тирольські і горішно-австрійські народні пісні. Точки музичні і спів переплїтані були народними танцями. Сольові співи — чеський і польський відпали ізза недуги дотичних артистів. В часї перерви грали дві орхестри в двох побічних салях. Про цілий вечір, а зосісбна про українські народні мелодії, висловила ся загально критика у всїх майже часописях дуже прихильно.

МОСКАЛЬ-САЛДАТ ЗДАЄ РАПОРТ ПЕРЕД ВЕЛИКИМ КНЯЗЕМ МИКОЛОЮ МИКОЛАЄВИЧЕМ ПРО СВОЮ ДОБИЧУ НА НІМЦЯХ.

Великий князь Микола Миколаєвич: Што-ж ти, Ваня, сукін син, мать твою... пріньос?

Салдат Ваня: Мельдую послушно, што я здобув німецьку пекольну машину, какою вони так страшно стреляють на мір хрещений, що тисячами гине!

Великий князь Микола Миколаєвич: Дурак ти московский, мать твою сотило, сукін син, свиняча морда, хаме кацапский. Какую-ж ти ерунду несьош?! Кто тєбя учіл, што ето пекольная машіна?! Вєдь поп твой ілї офіцир!?! Што-лї? Ета машіна косіт траву, глупий кацап, а не мір крещенний!! Панятно?! Получіш пятьсот палок, таґда научіш ся, што ето єст, сукін син! Пашол вон к чорту, сабака!!!!!!

„ГАЛИЦЬКЕ ВОЄННЕ ЗАВЕДЕНЄ КРЕДИТОВЕ".

Так має називати ся новий воєнний банк для Галичини, котрого утворенє заповідає рескрипт австрійського міністерства скарбу і справедливости. Статут ще не оголошений урядово і правосильно, лише в неурядовій части подала ґазета „Вінер Цайтунґ" постанови статута.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Повідомляєть ся членів відділу 7-го У. Н. Союза в Макаду, Па., що дїточим опікуном сего відділу є тепер Стефан Макітра. Отже просить ся всїх тих батьків, котрих дїти належать до У. Н. Союза, щоби місячні вкладки за свої дїти складали на руки п. Стефана Макітри. Котра дитина не буде мати заплачених своїх місячних вкладок, перестане бути членом У. Н. Союза і втратить всї права сеї орґанїзації.

Таксамо повідомляєть ся членів відділу 53-го У. Н. Союза в Пітсбурґ, Па., що свої місячні вкладки за дїти мають на будуче платити на руки п. Андрія Кінаха, ч. 48, 11-та улиця С. С. Пітсбурґ, Па., котрий є тепер новонастановленим опікуном для дїтий членів відділу 53-го У. Н. Союза.

Джерзи Сіти, Н. Дж., 14. мая 1915.

Гол. Уряд У. Н. Союза.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ОСЬМА ЛЇСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНЇ УКРАЇНЦІВ. ЦЇНА ОДНОЇ ЛЇСТИ 15 ЦНТ., ОСЬМОХ ЛЇСТ РАЗОМ 80 ЦНТ. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДЇ".

РОДИМЦЇ! ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

Заходом злучених німецьких і австро-угорських товариств в Сиракюз, Н. Й.

буде устроєний

НІМЕЦЬКО-АВСТРО-УГОРСЬКИЙ БАЗАР

в Mystique Krewe Hall при 115 S. Salina St., Syracuse, N. Y.

Базар буде отворений від 15-го мая до 22-го мая с. р.

Австрійсько-угорський день буде дня 19-го мая 1915 р.

Русини-Українцї повинні би відвідати сей базар, бо з доходу буде часть приначена нашим нещасним землякам, а також і длятого, що сиракюзкі Українцї є запрошені до участи. 57

БАЛЬ! ВЕЛИКИЙ БАЛЬ!

Бр. сьв. Андрея Перв. в Ню Йорку

— устроює —

В СУБОТУ, ДНЯ 29-го МАЯ 1915 р.

в Sokol Hall, 525 E. 72nd Street, New York, N. Y.

великий баль. При сїй нагоді Братство запрашає усї місцеві і дооколичні Братства як також усїх чесних Русинів-Українцїв.

Родимцї! Єсли хочете забавити ся по товариськи, то прийдіть на сей баль а певно свого труду не пожалуєте, а противно, своєю присутностю покажете нашим ворогам москвофілам (котрих тут в сїй части міста чи не найбільше) нашу силу.

Вступ 25 центів.

За добру забаву ручить

58ч61 **Комітет.**

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ВЕЧЕРНИЦЇ

В НАНТІКОК, ПА.

Гр. кат. парохія в Нантікок, Па. при співучасти „Бояна" з Ґлен Лайон, Па. уряджує Шевченківські Вечерницї

В НЕДЇЛЮ, ДНЯ 30. МАЯ 1915

о год. 7. вечером в гали Польських Соколів (Іст Чорч Стр.).

Всїх Русинів-Українцїв місцевих і з околиці запрашає

Церковний комітет.

ПОЗІР ШІКАҐО І ОКОЛИЦЯ!

Братство сьв. О. Николая, від. 106. У. Н. Союза

устроює

П І К Н І К

в недїлю, дня 23. мая, в городї Дуніниґ.

На сей Пікнік запрошує Бр. сьв. О. Николая всїх щирих Українців. Похід зачне ся о годині 1.30 попол. з музикою по Службі Божій при улици Оклей Блвд. і Райс улици, відтак похід пійде Оклей улицею до Норт Аве. а з Норт Аве. через Мілвокі Аве до Стріт-кари.

На сей Пікнік треба брати Мілвокі Аве. кару до Ірвінґ Парк Булевард а відтак Ірвінґ Парк на Вест до самого городу.

Підчас походу і в городї буде грати наша українська Банда ім. Т. Шевченка під батутою славного діріґента пана Альдермана. Для тих, що мешкають далеко від церкви а не можуть пійти до дому на обід, будемо мати добрий і смачний обід в городї.

Отож не забувайте дорогі Родимцї за сю велику забаву, бо там можете спільно забавити ся і засьпівати „Ще не вмерла Україна!". Вступ до городу 25 цнт. від пари.

За добру забаву ручить

57 **КОМІТЕТ.**

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободї", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертаєть ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободї" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.

Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(За оголошеня поміщені в сїй рубриці платить ся по 1 і пів цента за кожде слово за одноразове поміщене, а за дальші поміщеня по 1 цнт. за слово за кождочасне поміщенє).

ОСОБА, В ДОБРЕ СЕРЕДНІМ ВІЦЇ, розуміюча ся дуже добре на вареню і господарстві домовім, знайде місце у сьвященика самотного за цїлковите удержанє і 23 дол. місячної платнї. Першеньство будуть мали сї, які були в подібних обовязках в старім краю по урядничих або висших домах. Короткий опис просить ся слати на адресу: „Свобода", (для сьвященика), 83 Grand St., Jersey City, N. J. 57

Пошукую свою сестру, **КАТАРИНУ ДІДУЛА,** з села Орішковець, пов. Бібрка, Гал. Перед роком перебувала в Бруклин, Н. Й. Також пошукую свого краяна, **ІВАНА ТУРЧИНА,** з села Грусятичі, пов. Бібрка, Гал. Хто би о них знав або вони самі прошу ласкаво зголоситись на адресу: John Didula, 1008 Broadway St., Ann Arbor, Mich. 56 – 58

ФАРМА на продаж в руській кольонії. Великість фарми 125 акрів, 16 коров, 3 конї. Цїна $4.000; готівки треба зложити $2.000, решту на виплат. Голоситись на адресу: Farmers Club, Box 105, Glenfield, N. Y. Lewis Co. 57 59

Пошукую свого товариша **ПЕТРА ДРОНЯ,** котрий перебував в Йонґставн, Огайо, при Вест Енд Авеню ч. 1157. Хто би про него знав, або він сам, зволить повідомити на адресу: Matwij Bahlay, 282 Grand St., Jersey City, N. J. 57 – 58

ПЕТРО БАЛАТКИЙ походить з Кійданова п. Бучач. Має перебувати стало через 10 лїт в Вандерґріф, Па. Хоче довідати ся про него в важній справі Йосиф Крушельницький з Кордваніки, п. Бучач. Хто би о нїм знав, або він сам, зволить ласкаво подати його адресу до мене: Joseph Krushelnicky, Box 454, Corning, N. Y. 57

НА ПРОДАЖ бізнес „віндоклїнерський" в містї Елкгарт, Інд. Місто числить більше як 20.000 мешканців а заробляєсь на тім бізнесї по $60 місячно, притім мож удержати двох робітників на „екстра". З причини родинних обставин продам лише за $100.00. Голоситись прошу на адресу: F. Mikulak, 1035 W. Semple St., South Bend, Ind. 57

ПОЗІР РОДИМЦЇ! СВІЙ ДО СВОГО!

Вже вийшов новий КАТАЛЬОҐ з найновійшими книжками. У нїм найдете книжки наукові, просьвітні, гумористичні, зі штуками і про маґію. Посилайте за 3 цнт. почтових марок на пересилку, а ми сейчас вишлемо Вам повний катальоґ. 57чс69

RUSKA KNYHARNIA,

463 North Halsted St., Dep. 4. Chicago, Ill.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФОТОҐРАФ

в НЮ ЙОРКУ виконує всякі роботи, як: портрети, ґрупи, побільшеня і образи в живих красках з кождої найменьшої фотоґрафії. Особливо поручаюсь П. Т. Братствам і Союзам. Виїзджаю в околицю. 57,59,61

Е. ОНИЩУК,

421 WEST 43 ST., NEW YORK, N. Y.

ВИБІР НОВИХ КНИЖОЧОК ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В „СВОБОДЇ":

ОЙ НЕ ХОДИ ҐРИЦЮ, ТА НА ВЕЧЕРНИЦЇ. Народна драма зі співами в V. діях М. П. Старицького. (В перерібцї Александрова). — Цїна ...... 30 ц.

НЕВОЛЬНИК, драма в 5-ох діях зі співами і танцями. Усц. Карпенко Карий (Тобилевич). Після поеми Тараса Шевченка. — Цїна .... 15 ц.

ЗА СЕСТРОЮ. Оповіданє з козацької старини. Написав Андр. Чайковський. — Цїна .... 35 ц.

РУСЬКИЙ ШТУКАР. Дуже цікава і забавна книжка, яка містить в собі 212 забавних штук, фиґлів і жартів, пригожих для розвеселеня товариства, гостий, читальників, другів і т. д. Книжка дїлить ся на IV части: І. Забави фізичні і хемічні (89 штук). II. Штуки з картами (46 штук). III. Штуки рахункові (26 штук). IV. Штуки жартібливі (51 штук). Цїла книжка обнимає 155 сторін друку. — Цїна . 50 ц.

СВЕКРУХА. Комедія в 3-ох діях. — Цїна .... 25 ц.

ЛИС МИКИТА. З німецького переробив Іван Франко. — Цїна .... 40 ц.

ОЛЕКСА ДОВБУШ і карпатські опришки. — ЦЇСАР І ІҐУМЕН. Баляда. З німецького переклав Іван Франко. — Цїна .... 10 ц.

ЧАРОДІЙНІ ПРИГОДИ убогого Омара і султанової дочки Зулїми. — Цїна 20 ц.

ЖОВНІР. — ОФЕРМА. Новелї з військового житя. — Цїна .... 10 ц.

ҐЕНОВЕФА. Оповіданє про княжну засуджену невинно на смерть від якої чудом спасла ся і жила через шість лїт в пущі. — Цїна .... 30 ц.

ЗБІРКА ПОВІСТОК. — Цїна .... 10 ц.

ЗБІРКА ПАТРІОТИЧНИХ ПІСЕНЬ І ГИМНІВ. — Цїна .... 5 ц.

Замовлені книжки висилаємо відворотною почтою. Гроші належить присилати враз з замовленєм. Срібних гроший канадійських і марок кан. (стемпсів) не приниамєсь.

Замовленя належить висилати на адресу:

„SVOBODA",

83 Grand St., Jersey City, N. J.

ВЕЛИКА І КОРИСНА ОФЕРТА

Кожда передна сторона з пачки ZIRA окрім газетного оголошеня вартує тепер ½ цента готівкою, а також дістаєте в кождій пачці "ZIRA" цигареток ½-центовий купон. Передні части пачок і купони можна виміняти на гарні дарунки. Спитайте продавця цигареток. Він Вам скаже.

P. Lorillard Co., New York City

ФАРМИ! Коли шукаєте готових фарм, землї, домів або інтересуєтесь льотами в нових місцевостях, де цїна іде все в гору, то зголосїть ся до нас, а ми радо дамо Вам відповідь: 31в66

Seniutowicz & Dmyszko Co.,

648 N. Racine Ave., Chicago, Ill.

ПОТРІБНО 100 ЛЮДИЙ НА ФАРМИ.

ДОБРА ПЛАТНЯ. ТАКОЖ ДАЄМО ВСЯКІ ДРУГІ РОБОТИ. ГОЛОСІТЬ СЯ КОЖДОЇ ХВИЛЇ ДО ПРАЦЇ.

The Empire Labor Agency, 48-59

180 First St., Jersey City, N. J.

cor. Henderson St.

ПОБІДА НАД МИЛОМ! Без пензля, милярки, води, болю, голиш найсильнійший поріст в мінутї приємно ґарантованою кремою „Романа". Чистить прищі, гладить зморщини. Вигідно носити, всюди до ужитку. Слій на пів року 50 центів. Надсилайте гроші почтовими марками. Потребуємо аґентів. Адреса: Roman Maykowski, Box 7, Sta. D., New York, N. Y. 50—62

НАДЗВИЧАЙНА ПРОПОЗИЦІЯ ДЛЯ АҐЕНТІВ!

Кождий аґент з ширшими кругами знакомих може дістати ДУЖЕ користне занятє. Голоситись на адресу: „Department W.", 50 Church St., Room 178, New York, N. Y., кождого дня в тижни, крім недїль, межи 9 а 12 год. в пол. 55—57

МАПА ГАЛИЧИНИ І АВСТРІЇ.

Як хочете знати, в котрих повітах відбувають ся борби, мапа вам конче потрібна. Цїна 50 цнт.

Адресуйте: 50—

RUSKA KNYHARNIA,

168 E. 4th St., New York, N. Y.

ПИШІТЬ ЗАРАЗ,

бо незадовго вже вичерпає ся, по прегарний

СТІННИЙ КАЛЄНДАР

з Руської Кольонії

в Мілвіл, Н. Дж., з сьвятами на кождий день року після старо-руського і нового стилю. Калєндар сей містить богато фотоґрафій і цікаві інформації про місто Мілвіл і Руську Кольонію. Лиш залучіть на пересилку стемпсів за 4 цнт. на адресу:

THE EUROPEAN COLONIZATION CO.,

Millville, N. J, 36—

ПОЗІР БРАТСТВА І ТОВАРИСТВА!

РОБИМО З НАЙЛІПШИХ МАТЕРІЙ АМЕРИКАНСЬКІ ФАНИ, НАРОДНІ ПРАПОРИ, СІЧОВІ УБРАНЯ, ВІДЗНАКИ, ПЕЧАТКИ І ВСЬО, ЩО ТОВАРИСТВАМ ПО-

ТРІБНО. ЗА ДОБРЕ І ХОРОШЕ ВИКІНЧЕНЄ ҐАРАНТУЄМО. НА ЖАДАНЄ ВИСИЛАЄМО ПРОБКИ І ЦІННИКИ. АДРЕСУЙТЕ:

55-66

„РИЗНИЦЯ"

С. КАЛАКУКА, менаджер.

705 W. Lackawanna Ave., Scranton, Pa.

ПОТРЕБУЄМО ЛЮДИЙ

КОТРІ МОЖУТЬ ЛЕГКО ЗАРОБИТИ $5,000 РІЧНО.

Ми потрібуємо тепер добрих і метких аґентів до розпродажи наших співних машин у Вашій околици. Не треба нї практики, нї склепу, анї капіталу. Будьте перші, пишіть сейчас по БЕЗПЛАТНІ оферти Співних машин і по контракт.

METROPOLITAN GRAMOPHONE CO.

111 Second Ave., Dept. 20. NEW YORK.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТИХ, ЩО МАЮТЬ В СТАРІМ КРАЮ РОДИНУ І МАЄТОК!

ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО ДЛЯ СПРАВ В АВСТРО-УГОРЩИНЇ, НІМЕЧЧИНЇ І РОСІЇ.

ПРАВНО ЗАТВЕРДЖЕНЕ УРЯДОМ СТЕЙТУ НЮ ЙОРК.

Хто хоче знати, що станеть ся в старім краю з його маєтком, а то з його правом до ґрунту і реальности;

Хто хоче знати, що буде з його позиченими грішми на ґрунт, на векслї або приватно на слово;

Хто хоче знати, що буде з його всякими маєтковими правами та з його правами до других осіб — дістане певну і вірну інформацію від підписаного Бюра, коли до листу з запитаннями долучить на інформаційні кошти 52 цнт. в стемпсах.

Хто хоче довідати ся за свою родину в старім краю, чи жиє і де перебуває, може о нїй за нашим посередництвом довідати ся через дотичні уряди в старім краю — за зворотом коштів.

До листу в таких справах належить долучити на кореспонденційні кошти 52 цнт. в стемпсах.

Рівнож всякі инші справи в Австро-Угорщинї, Німеччинї і Росії — залагоджуєсь скоро і дешево.

Справи і кореспонденцію залагоджують: Г. Кисіль і В. Кнїгиницький.

Foreign Information Office,

29 East 7th Street, New York, N. Y.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
у. = улани
д. = драгони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = піонїри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуниції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополченє (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 111
видана 23. січня 1915.

РАНЕНІ:

Марусин Никола, 80 п.
Масціма Данило, 21 п.
Матишевський Іван, 80 п.
Мазурик Мартин, 80 п.
Мегаль Петро, 80 п.
Менцінський Гуго, 28 п.
Моканюк Танас, 215 з. о.
Миксевич Станислав, 10 п.
Мищишин Петро, 80 п.
Немерко Никола, 80 п.
Никон Василь, 80 п.
Олійник Іван, 215 з. о.
Ониськів Антін, 80 п.
Орищук Юра, 215 з. о.
Паломар Іван, 80 п.
Паламарчук Стефан, 215 з. о.
Панас Панько, 80 п.
Паскевич Йосиф, 215 з. о.
Павлишин Яків, 9 л.
Періг Юрко, 80 п.
Полишко Семен, 11 а. гір.
Попадюк Олекса, 80 п.
Пристайко Ілько, 9 л.
Приступляк Іван, 80 п.
Пилатюк Михайло, 215 з. о.
Пителяк Никола, 215 з. о.
Питльований Іван, 80 п.
Романків Андрій, 80 п.
Саркис Стефан, 55 п.
Савич Йосиф, 80 п.
Савків Стефан, 80 п.
Семчишин Яків, 80 п.
Семенчук Іван, 215 з. о.
Семенина Спиридіон, 80 п.
Сербай Гнат, 80 п.
Скальський Йосиф, 80 п.
Смутин Іван, 9 л.
Смик Йосиф, 80 п.
Сняданко Іван, 80 п.
Сокирка Михайло, 80 п.
Сокіл Данило, 80 п.
Созанський Михайло, 9 л.
Співак Іван, 80 п.
Стадник Стефан, 80 п.
Станевич Йосиф, 9 л.
Сташків Йосиф, 11 а. гір.
Стеблюк Петро, 215 з. о.
Стерхалюк Михайло, 80 п.
Строжук Андрій, 8 бриґ. а. гір.
Сумарюк Ілько, 215 з. о.
Сумарюк Михайло, 215 з. о.
Свита Онуфрій, 80 п.
Сирко Іван, 80 п.
Ткач Никола, 11 а. гір.
Ткачук Іван, 80 п.
Треслюк Дмитро, 9 л.
Тимчишин Теодор, 80 п.
Тимчишин Захар, 80 п.
Фарник Мартин, 80 п.
Фіялковський Кароль, 80 п.
Чабай Станислав, 80 п.
Череватий Ілько, 9 л.
Шелест Семен, 80 п.
Шендюк Йосиф, 80 п.
Шеремета Дмитро, 80 п.
Шетрюк Петро, 215 з. о.
Шкарабан Стефан, 80 п.
Шостак Гринько, 80 п.
Шпитко Іван, 80 п.
Шуманський Никола, 80 п.
Юрчишин Пилип, 80 п.
Яковійчук Артим, 215 з. о.
Ярема Василь, 91 п.
Яремко Василь, 80 п.
Яскола Іван, 80 п.

ПОЛОНЕНІ:

Беник Стефан, 9 л.
Богун Василь, 9 л.
Буцяк Никола, 9 л.
Винницький Йосиф, 9 л.
Гойсак Дмитро, 9 л.
Гуменчук Михайло, 9 л.
Забавський Григорій, 9 л.
Іваницький Михайло, 9 л.
Калинчук Олекса, 9 л.
Корчак Михайло, 9 л.
Низник Петро, 9 л.
Сідлінський Йосиф, 9 л.
Свобало Іван, 9 л.
Триців Василь, 9 л.
Тишкевич Іван, 9 л.
Ягельський Іван, 9 л.

ДОПОВНЕНЯ І ПОПРАВКИ
оголошені в лісті ч. 111.

До лісти страт ч. 30:

Баран (замісць Боран) Йосиф, 10 п., ранений
Барць (замісць Барч) Петро, 10 п., ранений
Волянин Севастіян, 10 п., убитий
Гоштила (замісць Ґаштила) Іван, 10 п., ранений
Ґумеґа (замісць Ґуміґа) Іван 10 п., ранений
Добош (замісць Добаш) Михайло, 10 п., ранений
Кавій (замісць Кавий) Василь, 10 п., ранений
Кемпецький (замісць Компецький) Андрій, 10 п., ранений
Кіт Ілько (замісць Гринько), 10 п., убитий
Коченаш (замісць Кочинаш) Антін, 10 п., ранений
Кочубай (замісць Кочибай) Василь, 10 п., ранений
Кречковський (замісць Кнечковськи) Іван, 10 п., полонений
Крента (замісць Крента) Стефан, 10 п., убитий
Куропас (замісць Куропась) Михайло, 10 п., ранений
Лонько (замісць Лецько) Михайло, 10 п., убитий
Макаровський (замісць Макановський) Петро, 10 п., убитий
Матіяш (замісць Матіяс) Стефан, 10 п., полонений
Пайходний Никола, 10 п., полонений
Пинило (замісць Пимило) Теодор, 10 п., ранений
Півхлопок Мих., 10 п., полонений
Поточний Іван (замісць Яцко), 10 п., ранений
Ремеза (замісць Ремедза) Іван, 10 п., ранений
Рочняк (замісць Рочиняк) Стефан, 10 п., полонений
Римарович (замісць Риманович) Адам, 10 п., полонений
Сенечко (замісць Сенечак) Стефан, 10 п., полонений
Сова (замісць Сава) Франц, 10 п., убитий
Станько (замісць Станьків) Теодор, 10 п., полонений
Суполь (замісць Суніль) Гнат, 10 п., полонений
Сидарак (замісць Сидорак) Антін, 10 п., ранений
Телефанко Григорій, 10 п., убитий
Хлей (замісць Хтей) Михайло, 10 10 п., полонений
Хомичак (замісць Хамичак) Никола, 10 п., убитий
Ш... Григорій, 10 п., убитий.

До лісти страт ч. 81:

Золубік (замісць Жолубак) Стефан, 45 а. л., ранений
Глядич (замісць Глядач) Петро, 45 а. л., ранений
Фешин (замісць Фешин) Михайло, 45 а. л., ранений.

Листа утрат 112
видана 24. січня 1915.

ПОЛОНЕНІ:

Машковський Володислав, 28 л., ранений (у шпитали в Сербії)
Присічний Павло, 28 л., ранений (у шпитали в Сербії)
Стефчак Григорій (однор. добр.), 99 п.

Листа утрат 113
видана 25. січня 1915.

УБИТІ:

Адам Михайло, 20 п. (1—15. XII, 1914)
Барабаш Михайло, 13 стр. (4—13. XII, 14)
Бернацький Казимир, 20 п. (1—15. XII, 14)
Бочар Людвик, 18 л. (9—25. XII, 1914)
Бочуляк Андрій, 5 стр. (8. XII, 14)
Бодляк Йосиф, 13 стр. (16. XI, 14)
Бодор Олекса, 13 л. (помер у шпитали в Росії 27. X, 1914)
Богдан Василь, 18 л. (24—26. XII, 1914)
Богаченко Василь, 58 п. (7. XI, 14)
Брик, 15 п., 4 комп., (18. XII, 14)
Будник Никола, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Бурак Онуфер, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Варгатий, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Василів Василь, 58 п. (7. XI, 14)
Вотава Тома (полк не поданий)
Вижиковський Казимир, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Гаквеський Йосиф, 20 п. (1—15. XII, 1914)
Гаспи Дмитро, 13 стр. (пад. 1914)
Гатала Антін, 13 стр. (пад. 1914)
Гаврильчак Данило, 20 п. (грудень 1914)
Гопанюк Федор, 58 п. (7. XI, 14)
Голівей Дмитро, 58 п. (21. XI, 14)
Гомка Антін, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Господюк Антін, 15 п. (18. XII, 14)
Галанич Петро, 13 стр. (пад. 1914)
Гуменюк Франко, 15 п. (22. X, 14)
Гусениця Михайло, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Гривка Михайло, 13 стр. (пад. 14)
Гинда Іван, 13 стр. (пад. 1914)
Гонта Михайло, 15 п. (23—24. X, 1914)
Гордійчук Андрій, 100 п. (23—26. X, 1914)
Ґосподарик Сава, 15 п. (23—24. X, 1914)
Дроцюк Теодор, 13 стр. (16—26 XI, 1914)
Думанський Любін, 58 п. (21. XI 1914)
Дутчин Захар, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Дикало, 57 п., 5 комп. (5. XII, 14)
Живицький Володислав, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Капак Олекса, 58 п. (7. XI, 14)
Керничик Олекса (полк не поданий)
Кіт Іван, 18 л. (7—12. XII, 14)
Климчук Гнат, 15 п. (23—24. X, 1914)
Книш Стефан, 18 л. (24—26, XII, 1914)
Копцюх Іван, 34 з. о. (1. XII, 14)
Корляк Никола, 18 л. (грудень 14)
Корінський Володислав, 58 п. (7. XI, 1914)
Костюк Пилип, 15 п. (23—24. X, 1914)
Костів Йосиф, 15 п. (23—24. X, 1914)
Котович Тома, 20 п. (грудень 14)
Ковалик Іван, 18 л. (25. XII, 14)
Козальський Володислав, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Козловський Іван, 15 п. (22. X, 14)
Козма Ілько, 22 з. о. (пад. 1914)
Крет Іван, 15 п. (23—24. X, 14)
Кріль Данило, 13 стр. (пад. 1914)
Кровяк Іван, 18 л. (25. XII, 14)
Куликовський Петро, 15 п. (23—24. XI, 1914)
Купровський Іван, 18 л. (24—26. XII, 1914)
Кусий Йосиф, 15 п. (23—24. X, 1914)
Кушнір Василь, 58 п. (28. XI, 14)
Кутка Мартин (полк не поданий)
Кузик Гаврило, 20 п. (груд. 14)
Лагодович Вартоломей, 15 п. (22. X, 1914)
Лаврик Теодор, 18 л. (25. XII, 14)
Лазарович Михайло, 15 п. (22. X, 1914)
Лейдзяк Антін, 15 п. (23—24. XII, 1914)
Лесницький Стефан, 15 п.
Ліножевський, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Локшин Іван, 11 г. (22. XI, 14)
Лукасевич Юліян (полк не поданий)
Макух Михайло, 18 л. (25. XII, 14)
Марґос Павло, 15 п. (22. X, 14)
Мазур Андрій, 13 стр. (пад. 1914)
Мельник Данило, 58 п. (21. XI, 14)
Мороз, 15 п., 4 комп. (груд. 1914)
Мощора Стефан, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Мушак Іван, 58 п. (7. XI, 14)
Микита Тома, 18 л. (24—27. XII, 1914).
Мисковський Петро (полк не поданий)
Найчук, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Осадчук, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Остапюк Григорій, 58 п. (21. XI, 1914)
Ощипко Никола, 58 п. (21. XI, 14)
Палійчук Іван, 22 з. о. (пад. 14)
Пасічний Єфрем, 15 п. (22. X, 14)
Патак Стефан (полк не поданий)
Піхович, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Похильчук Григорій, 15 п. (22. X, 1914)
Полигач Іван, 15 п. (10. XII, 14)
Порода Кость, 22 з. о. (17—27. XI, 1914)
Познанський Андрій, 18 л. (грудень 1914)
Пустельник Антін, 18 л. (24—26. XII, 1914)
Пцовар Іван, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Редько Йосиф, 18 л. (25. XII, 14)
Рубуляк Іван, 22 з. о. (пад. 1914)
Рибак, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Рибчик Франко, 20 п. (груд. 1914)
Савчук Стефан, 22 з. о. (17—27. XI, 1914)
Сікач Василь, 58 п. (21. XI, 14)
Скавський Франко, 20 п. (1—15. XII, 1914)
Скрипій Франко, 15 п. (22. X, 14)
Слинка Іван, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Спужак Никола, 15 п. (22. X, 14)
Сторож Іван, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Суходольський, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Сучинський Никола, 22 з. о. (17—27. XI, 1914)
Судар Петро (полк не поданий)
Сусяк Станислав, 18 л. (25. XII, 1914)
Сидор, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Ситко Дмитро, 100 п. (23—26. X, 1914)
Теслюк, 15 п., 13 комп. (18—19. XII, 1914)
Теслюк Іван, 15 п. (22. X, 14)
Тюн Василь, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Уздейчук Іван, 18 л. (24—27. XII, 1914)
Фіґурняк Стефан, 13 у. (3. XII, 14)
Фельчук Антін, 15 п. (6—20. XII, 1914)
Химинець Михайло, 58 п. (7. XI, 1914)
Химій Дмитро, 18 л. (24—26. XII, 1914)
Цегельський Іван, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Чайковський Григорій, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Чорний Іван, 13 стр. (16—26. XI, 1914)
Шамбель, 15 п., 4 комп. (22. XI—20. XII, 1914)
Шубер Іван, 18 л. (7—12. XII, 14)
Юрків, 15 п., 4 комп. (груд. 1914)
Якимик Павло, 13 стр. (груд. 14)
Ярійчук Стефан, 15 п. (10. XII, 1914)
Яремчук Григорій, 15 п. (23—24. X, 1914)
Язлюк Іван, 15 п. (22. X, 14)

РАНЕНІ:

Андриишан Теодор, 22 з. о.
Андруський Никита, 13 стр.
Андрушків Дмитро, 13 стр.
Андрикович Андрій, 15 п.
Антін Станислав, 18 л.
Бабій Кирило, 15 п.
Баців Іван, 18 л.
Балій Стефан, 18 л.
Баран Йосиф, 13 стр.
Барут Іван, 18 л.
Басамович Іван, 18 л.
Басевич Андрій, 18 л.
Базилевич Юрко, 20 п.
Бекесевич, 15 п., 4 комп.
Безус Михайло, 58 п.
Біляк Павло, 13 стр.
Більовський Іван, 18 л.
Більський Яків, 57 п.
Білий Олекса, 15 п.
Бобик Михайло, 58 п.
Богуцький Никола, 15 п.
Бойко Кость, 22 з. о.
Бойко Павло, 15 п., 16 комп.
Бойчук Петро, 22 з. о.
Болгак Михайло, 58 п.
Боровський Іван, 18 л.
Воровський Юрко, 58 п.
Брикса, 15 п., 13 комп.
Бучок Григорій, 18 л.
Бучко Михайло, 58 п.
Бучковський Никола, 13 стр.
Бучинський Войтко, 18 л.
Букса Михайло, 18 л.
Булава Йосиф, 5 стр.
Буньо Никола, 18 л.
Буркович Никола, 10 а. гір.
Бик Іван, 15 п.
Вацик Яків, 100 п.
Вахрів Василь, 15 п.
Вачинський Йосиф, 15 п.
Василенчук Дмитро, 22 з. о.
Ватраль Йосиф, 16 стр.
Вейко, 15 п., 4 комп.
Весоловський Михайло, 18 л.
Вінтоняк Максим, 58 п.
Волошанський Григорій, 18 л.
Волошин Никола, 13 стр.
Вовк Михайло, 18 л.
Возняк Антін, 13 стр.
Возник Федор, 58 п.
Вознии Ілько, 15 п.
Винницький Іван, 15 п.
Вихованець Никола, 58 п.
Висоцький Іван, 18 л.
Гайдук Гнат, 20 п.
Ганасик Андрій, 18 л.
Гарасевич Іван, 15 п.
Гарасимович Іван, 58 п.
Гардош Іван, 20 п.
Герман Михайло, 18 л.
Гірак Іван, 58 п.
Гірник Михайло, 18 л.
Гладкий Михайло, 15 п.
Гладун Василь, 58 п.
Гнатко Антін, 18 л.
Голда Іван, 13 стр.
Горак Антін, 22 з. о.
Говера Михайло, 58 п.
Грибовський Михайло, 18 л.
Грицак Петро, 18 л.
Гриньків, 15 п., 4 комп.
Гринишин Іван, 15 п.
Губай, 15 п., 13 комп.
Гучко Андрій, 18 л.
Гудима Михайло, 9 л.
Гусак Йосиф, 15 п.
Ґавадза Семен, 58 п.
Ґеремет Андрій, 18 л.
Ґеряк Василь, 18 л.
Ґордащук Софрон, 22 з. о.
Ґосподарський, 15 п., 13 комп.
Ґоштила Іван, 18 л.
Ґрица Іван, 13 стр.
Ґуда Дмитро, 15 п.
Ґумуляк Яків, 20 п.
Данилишин Василь, 13 стр.
Деіць (?) Іван, 15 п.
Дерень Яцко, 15 п.
Дякун Дмитро, 58 п.
Дякун Йосиф, 58 п.
Длуґош Антін, 13 стр.
Длуґош Іван, 18 л.
Добош Іван, 58 п.
Добромильський Василь, 18 л.
Добровольський Сильвестер, 15 п.
Девган Никола, 58 п.
Драґанчук Федор, 58 п.
Друпак Семен, 18 л.
Дубинка Юрко, 18 л.
Духович Юрко, 58 п.
Дуда Григорій, 18 л.
Дуда Михайло, 18 л.
Дудка Юрко, 13 стр.
Думиш Теодор, 13 стр.
Дунець Никола, 58 п.
Двояк Семен, 58 п.
Димид Іван, 13 стр.
Дзюба Петро, 13 стр.
Жабський Іван, 15 п.
Жиль Василь, 15 п.
Зайшлий Теодор, 13 стр.
Замлинський Іван, 18 л.
Завада Михайло, 13 стр.
Зперковський Володимир, 15 п.
Зощак Ілько, 18 л.
Зубрций Михайло, 100 п.
Зварич Іван, 58 п.
Ізаняк Семен, 18 л.
Іґнатів Омелян, 13 стр.
Ільків Петро, 13 стр.
Ісенко Олекса, 100 п.
Іванюк Захарій, 58 п.
Іваночко Дмитро, 58 п.
Іваночко Максим, 58 п.
Качмар Стефан, 18 л.
Качеровський Олекса, 18 л.
Карп Андрій, 20 п.
Карпа Прокіп, 13 стр.
Кава Олекса, 18 стр.
Казюк Теодор, 22 з. о.
Керкуш Іван, 58 п.
Керкуш Михайло, 58 п.
Кінчеряк Теодор, 13 стр.
Книгиницький Дмитро, 100 п.
Книш Кароль, 15 п.
Кобрин Теодор, 13 стр.
Кобиляк, 15 п., 13 комп.
Кочубай Григорій, 18 л.
Когут, 15 п., 13 комп.
Коцко Михайло, 18 л.
Корнильчук, 15 п., 4 комп.
Король Юрко, 22 з. о.
Косяк Михайло, 18 л.
Кошик Дмитро, 58 п.
Коваль Іван, 10 а. гір.
Ковалик Кароль, 57 п.
Ковальський Едвард, 15 п.
Ковалюк Василь, 58 п.
Козокар Григорій, 22 з. о.
Козубський Григорій, 18 л.
Красівський Іван, 18 л.
Крайник Григорій, 18 л.
Кравчинський Маріян, 18 л.
Кріль Андрій, 20 п.
Крук, 15 п., 13 комп.
Крупа Никола, 18 л.
Кубилевський Іван, 58 п.
Куцмида Федор, 18 л.
Кучера Василь, 58 п.
Кучма Гнат, 13 стр.
Кучуй Никифор, 20 п.
Кульгавець Ілько, 18 л.
Кулька Йосиф, 18 л.
Кульна Іван, 13 стр.
Курдила Станислав, 18 л.
Курганюк, 15 п., 13 комп.
Кушовський Василь, 15 п.
Кутра Семен, 18 л.
Кузяк Іван, 20 п.
Кузмяк Кость, 18 л.
Квасняк Гнат, 58 п.
Кирик Стефан, 15 п.
Кицайло Максим, 18 л.
Кидонь Юрко, 5 стр.
Кирилів Михайло, 15 п.
Лабудзінський Войтко, 18 л.
Лях, 15 п., 13 комп.
Лацик Нестор, 18 л.
Лаврук Гарасим, 58 п.
Леонтюк Семен, 100 п.
Лешинський, 15 п., 2 комп.
Лободзінський Антін, 13 у.
Лупцишин Стефан, 15 п.
Луговий Василь, 13 стр.
Лисий Михайло, 15 п.
Литвин Онисько, 58 п.
Махобей Никола, 15 п.
Маєвський Михайло, 15 п.
Макогоняк Демян, 58 п.
Максимчук Данило, 58 п.
Максимик Василь, 15 п.
Макух Юрко, 18 л.
Макулюс Яким, 13 стр.
Марчук Михайло, 58 п.
Маргаль Михайло, 18 л.
Марковський Франко, 13 стр.
Матушевський Іван, 18 л.
Матвіїв, 15 п., 4 комп.

(Дальше буде).